

mægtig eller en Kontorchef i Stedet for en Departementschef; men det er ikke det samme. Man skulde ikke fra Folketingets Side lægge Vægt paa at spare disse 2 000—3 000 Kr. ved at ansætte en lavere lønnet Embedsmand, hvis man virkelig opnaar noget ved den foreslaaede Deling, hvis man opnaar, at Chefen faar noget mere Tid til at sætte sig ind i de Sager, som han beskæftiger sig med, og deres hele Udvikling.

Vi maa huske paa, at Forholdet er det, at man i Landbrugsministeriet ikke har landbrugskyndige Folk. I alle Ministerier skal Embedsmændene være juridiske Kandidater. Saa længe dette Forhold ikke forandres, forekommer det mig ganske nødvendigt, at disse Folk har nogen Tid til at sætte sig ind i Landbrugsskriverne og i det hele taget i Landbrugets Udvikling; men hvis der vedblivende kun skal være een Departementschef i Ministeriet, vil vedkommende ikke kunne overkomme at følge med paa de her nævnte Omraader.

Flere ærede Medlemmer, bl. a. det ærede Medlem fra Mors (S. C. Nørgaard) og det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo), har gjort opmærksom paa, at der maaske kunde være Grund til at stille sig afventende overfor dette Forslag. Det maa Rigsdagen afgøre, jeg kan ikke andet end forelægge Forslaget; men dersom der foretages Ændringer, som jeg mener er rigtige, kan jeg naturligvis tiltræde dem. Jeg har forelagt Forslaget, som det foreligger, fordi jeg mente, at man saa kan faa en virkelig Forhandling i Rigsdagen gennem det Udvalg, der bliver nedsat, og derigennem i Ministeriet bedst faa Kendskab til, hvilke Anskuelser der gør sig gældende i Folketinget.

Hvad angaar det Spørgsmaal, som det sidstnævnte ærede Medlem var inde paa, Muligheden af at faa alle Sager Fiskeriet vedrørende over i det nye Departement, maa jeg sige, at en saadan Ordning har sine Vanskeligheder; men ogsaa derom kan man forhandle i Udvalget. Jeg vil dog neppe kunne tro, at man vilde kræve f. Eks. den rent tekniske Indsigt med Hensyn til Havnebygning o. s. v. repræsenteret i Landbrugsministeriet, saa at der i dette Ministerium skulde være en Mand, som kunde udarbejde de paagældende Projekter. Vilde det dog ikke være naturligt hertil at bruge de teknisk uddannede Folk, man har i Ministeriet for offentlige Arbejder? Og lignende Betragtninger kan maaske gøres gældende paa

andre Omraader. Men jeg for mit Vedkommende kan ikke have noget imod, at de Sager af denne Art, der er lagte fra Landbrugsministeriet over i andre Ministerier, kom tilbage igen til dette.

Det ærede Medlem fra Bornholm (Koføed) udtalte, at man vistnok ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag havde glemt, at vi har faaet en ny Lønningslov, og at Arbejdstiden i Ministerierne er udvidet. Jeg har i ethvert Tilfælde ikke glemt det, thi, som jeg sagde før, det Ønske, der her gør sig gældende, er i og for sig ikke et Ønske om at faa flere Embedsmænd, men blot om at faa den øverste Ledelse udvidet, idet det forekommer mig, at een Departementschef ikke kan overkomme det Arbejde, der bør gøres i Landbrugsministeriet. Det ærede Medlem nævnedes, at han — og maaske ogsaa andre — i den paagældende Kommission havde ment, at nu skulde Tallet paa Embedsmænd snarest sættes ned, medens man her vil sætte det op, og gjorde opmærksom paa, at dersom man gik ind paa at oprette flere Departementer i Landbrugsministeriet, var man udsat for, at ogsaa andre Ministerier vilde fremsætte lignende Ønsker. Ja, hvis andre Ministerier virkelig kan nævne lige saa gode Grunde for Deling i flere Departementer som dem, jeg har anført for Landbrugsministeriets Vedkommende, vil det vistnok være fuldkommen rigtigt at dele dem.

Det ærede Medlem fra Bornholm er maaske, siden han taler, som han talte, ikke helt paa det rene med, hvilken Udvikling der, ikke mindst paa Landbrugets Omraade, er foregaaet blot i de sidste 10—20 Aar. Jeg tror ikke, man tjener Landbruget paa rette Maade ved saa stærkt at modsætte sig en Deling af Landbrugsministeriet og en Forøgelse af de højere Embeder med eet Departementscheffs-embede blot af Hensyn til Konsekvensen for andre Ministeriers Vedkommende. Jeg tror ikke, at der i noget andet Ministerium er saa stærk Trang til en saadan Deling. Men derom kan der jo være delte Meninger, og nu bliver det Rigsdagens Sag at afgøre, om Lovforslaget skal fremmes.

Det ærede Medlem fra Esbjerg nævnedes, at det, Fiskeriet havde ønsket, var et Departement, men her er ikke foreslaaet noget Departement. Naar det ikke er foreslaaet, er det af den Grund, at naar man ikke kan faa flere af de Sager, der vedrører Fiskeriet, henlagt under Landbrugsministeriet, er der ikke Anledning til